

PASTORALE

Oordelen

... behandel anderen zoals je wilt dat ze jullie behandelen! Luc. 6: 31

We kennen dit Bijbelvers van ons gezegd: *Wat gij niet wilt wat u geschiedt, doet dat ook een ander niet.* Maar dat is ontkenkend gezegd: niet iets **verkeerds** doen, wat je zelf ook niet zou willen dat anderen dat bij jou doen. Maar de uitspraak van Jezus is juist positief: je moet het **goede** doen, wat je wilt dat anderen ook aan jou doen. Maar in de praktijk blijkt dat lastig.

Wij zijn o zo gauw geneigd om te oordelen over anderen. Over hun spreken, hun doen en laten. Dat merken we nu ook weer bij alle discussies over wel of niet vaccineren.

Je kunt zo verontwaardigd over iemands mening of gedragingen zijn, dat je eigenlijk niets meer met die ander te maken wilt hebben. Maar Jezus zegt ons duidelijk *niet* te oordelen.

Wie voorgoed een ander afschrijft, doet alsof God ons voorgoed zou afschrijven. En dat doet Hij niet. Mild zijn in je oordeel, anderen niet altijd maar iets blijven nadragen, het hoort allemaal bij het leven als Gods kinderen.

We kunnen alleen maar geven van wat we zelf gekregen hebben. Als je je plaats tegenover God kent, weet dat je veel gekregen hebt en kun je dus zelf ook veel geven.

Wie uit Gods barmhartigheid leeft zal, als het goed is, daar zelf een barmhartig mens van worden. Een mens die niet (te snel) oordeelt, geen rechter over een ander wil zijn, dan kunnen we in wat mensen doen, iets zien van God en Zijn barmhartigheid jegens ons allen.

R.L.

Bij de diensten

Zondag 24 oktober: Belijdenisdienst

In de dienst zullen vier mensen belijdenis van hun geloof afleggen en bevestigd worden tot lidmaat van de kerk.

Een hele feestelijke dienst dus! Het zijn:

Elsbeth Alewijnse, de Vlecke 12

Jurjen Cornelissen, Bûtewei 26

Tineke de Haan, Formanjestrijtte 57

Lyanne Stam, Mouterij 51

Zondag 31 oktober: Kerkendag 10.00 uur

Deze dag wordt georganiseerd door de Raad van Kerken Gorredijk e.o.

Omdat het nog niet goed mogelijk is om met heel veel mensen bij elkaar te zijn, is het de bedoeling dat in de verschillende kerken in de regio verschillende onderdelen van de kerkdienst worden uitgelicht.

Steeds met niet meer dan 30 mensen. Dit gebeurt dan meerdere keren: in ieder geval om 10.00 uur, 11.00 uur, 12.00 uur en misschien ook later in de middag nog. Hoe een en ander definitief vorm krijgt is op dit moment nog niet bekend.

Zondag 14 november: Dankdienst

In de dienst geven we extra uiting aan onze dankbaarheid jegens God voor alles wat wij ontvangen.

Zondag 21 november: Laatste zondag kerkelijk jaar

We willen hen gedenken die ons het afgelopen jaar als gemeente zijn ontvallen en luisteren naar de boodschap van troost die vanuit de bijbel tot ons komt.

Zondag 28 november 1^e advent: Gezinsdienst

Op de eerste zondag van Advent zal deze dienst gericht zijn op jong en oud.

Bijbelkring Prediker

Voor de morgengroep van de Bijbelkring heb ik inmiddels een aantal aanmeldingen gekregen, maar voor de avondgroep nog nauwelijks. Het kan nog! Als u mee wilt doen, geeft u zich dan bij mij op en geeft u aan of u wilt deelnemen aan de avond- of morgengroep. Dan kunnen we begin november starten.

Ron Lafeber tel. 0513-856771 of rmlafeber@home.nl

Wijkavonden

Vorig jaar gingen de wijkavonden helaas niet door, maar dit jaar kunnen we elkaar als gemeente weer ontmoeten. Er zijn 2 wijkavonden, namelijk op dinsdag 2 november en donderdag 4 november. Noteer de avond die u het beste past, alvast in uw agenda!

Thema

Het thema dit jaar sluit aan bij het landelijke thema van de startzondag:
Van U is de toekomst!

We starten met koffie en thee en een gezamenlijke introductie. Daarna gaan we in 4 groepen uiteen.

U kunt zelf kiezen welke activiteit u gaat doen:

- * Samen zingen,
- * Aandachtig Bijbel lezen,
- * Ontsnappen uit de Escape Room,
- * Creatief met kaarsen.

Nog meer dan anders zal de onderlinge verbinding zitten in het samen bezig zijn met de activiteit.

We sluiten gezamenlijk af en delen iets van de gedane activiteit.

Richtlijnen corona

De wijkavond(en) willen we natuurlijk zo veilig mogelijk organiseren, daarom houden we ons aan de algemene richtlijnen:

- Handen ontsmetten bij binnenkomst
- Gepaste afstand van anderen houden
- Vaste zitplaatsen
- Zorgen voor goede ventilatie
- Bij klachten thuisblijven

Logistiek organiseren we het als volgt: bij binnenkomst krijgt u thee of koffie en neemt u plaats aan tafel. Hierbij houdt u gepaste afstand van anderen. Na de opening gaan we uiteen in vier groepen.

De groepen verlaten om de beurt de zaal om naar een andere ruimte te gaan, zodat niemand door elkaar heen loopt.

Na de activiteit gaan we ook zo terug naar de zaal voor de gezamenlijke afsluiting.

Praktische informatie

Er zijn 2 wijkavonden en u kunt kiezen welke avond u wilt komen:

Dinsdag 2 november *Donderdag 4 november*

U bent welkom vanaf 19.45 uur en we starten om 20.00 uur.

We ontmoeten u graag!

Welkom in de Eredienst

Zondag 24 oktober
9.30 uur

ds. Ron Lafeber
1^e collecte: Trans World Radio
2^e collecte: Ontmoetingskerk

Zondag 31 oktober
10.00 uur

Kerkendag
Collecte: Oecumenische Werkgroep

Zondag 7 november
10.00 uur

Open Deur Dienst
dhr. Jan Zeldenrust
1^e collecte: ODD-commissie
2^e collecte: Ontmoetingskerk

Zondag 14 november
9.30 uur

Dankdienst
ds. Ron Lafeber
1^e collecte: KerkinActie
2^e collecte: Ontmoetingskerk

Zondag 21 november
9.30 uur

Zondag Voleinding
ds. Ron Lafeber
1^e collecte: Project in Mikondo
2^e collecte: Ontmoetingskerk

Zondag 28 november
9.30 uur

Gezinsdienst

ds. Ron Lafeber
1^e collecte: Jemima
2^e collecte: Ontmoetingskerk

Zondag 5 december
9.30 uur

ds. Corry Nicolai
1^e collecte: Stichting ZOA
2^e collecte: Ontmoetingskerk

Open Deurdienst

Wij als Open Deurdienst-commissie zijn erg blij om weer een Open Deurdienst te kunnen organiseren. Deze wordt gehouden op 7 november en begint om 10 uur. Muzikale medewerking wordt verleend door Peter en Engbert. Het thema wordt nog aan gewerkt.

Het belooft weer een hele fijne en muzikale dienst te worden. Graag ontmoeten we jullie live in de Ontmoetingskerk. En natuurlijk is de dienst ook online te volgen.

Met vriendelijke groet, namens de Commissie ODD, Hillie de Vries

Diaconaal Nieuws

Zondag 24 oktober

1^e collecte: Trans World Radio (TWR)

Op de vlucht voor geweld en oorlog kwamen duizenden mensen naar Kenia, in de hoop daar een veilige plek te vinden. Ze kregen onderdak in het vluchtelingenkamp in Kakuma, dat in het noord/westen van Kenia ligt. Er zijn 39 verschillende nationaliteiten aanwezig. Veel vluchtelingen komen uit Zuid-Soedan, Somalië en de Democratische Republiek Congo. Zij dragen grote trauma's met zich mee en hebben behoefte aan veel praktische zaken. Maar zij hebben vooral ook nieuwe HOOP nodig! TWR mag daaraan meewerken. Er is een nieuwe zendmast in Kakuma neergezet en sinds eind vorig jaar worden er uitzendingen verzorgd.

Zondag 31 oktober

1^e collecte: Oecumenische Werkgroep

Het is vandaag een Oecumenische dienst, vandaar dat de collecte bestemd is voor deze werkgroep.

Zondag 7 november

1^e collecte: Open Deur Dienst ODD

Vandaag hebben wij een Open Deur Dienst en is de collecte bestemd voor de ODD-commissie.

Zondag 14 november

1^e collecte: Kerk-in-actie

De kerk versterkt werk en positie van boeren in Indonesië. Het valt niet mee om boer te zijn op het Indonesische Zuid-Sumatra. Veel boeren zijn arm, omdat hun grond niet genoeg oplevert. Daarnaast lopen ze het risico om door grote bedrijven of door de overheid van hun land verdreven te worden.

Met steun van Kerk-in-Actie helpt de kerk deze boeren - in groepen - met duurzame landbouw, wat meer oplevert en met spaar-en kredietgroepen. Via trainingen leren de boeren hoe ze voor hun rechten op moeten komen.

Zondag 21 november

1^e collecte: Project in Mikondo

Deze collecte is bestemd voor een school in Mikondo.

De stichting Vrienden van Mikondo steunt al sinds 2001 een school in de Democratische Republiek Congo voor kleuter- lager- en middelbaar onderwijs. Elk jaar profiteren daar 1200 leerlingen van.

Door de corona zijn de inkomsten flink gedaald. Vandaar deze oproep. De school is vernoemd naar de Hollandse tulp: 'Tulipe'. Voor eventueel meer informatie kunt u terecht bij de diaconie.

Zondag 28 november

1^e collecte: Jemima

Jemima is een Christelijke instelling in Beit Jala (bij Bethlehem) voor Arabische kinderen en jongeren met een verstandelijke en/of lichamelijke beperking.

Ondanks de coronacrisis zijn er nieuwe activiteiten ontwikkeld, bijvoorbeeld: snoezelruimten en plantentherapie. Allemaal initiatieven die de bewoners de ruimte en gelegenheid geven om hun talenten verder te ontplooien.

Zondag 5 december

1^e collecte: ZOA

ZOA: Van noodhulp naar wederopbouw! Waar mensen op de vlucht zijn, geldt het recht van de sterkste. Dat maakt kinderen ontzettend kwetsbaar voor geweld, uitbuiting en misbruik. ZOA vraagt aandacht voor slachtoffers van vergeten rampen.

Uit de kerkenraad

Nieuwe voorzitter kerkenraad

Durk Jongsma heeft besloten te stoppen als voorzitter van de kerkenraad. Wietze Kooistra heeft desgevraagd aangegeven het voorzitterschap wel op zich te willen nemen en de kerkenraad heeft hiermee ingestemd. Wietze blijft wel als wijkouderling verbonden aan wijk 2. Durk Jongsma blijft voorzitter van de diaconie.

Vacature ouderling kerkrentmeester

Halbe Holtman is per 1 oktober, wegens tijdgebrek, gestopt als ouderling kerkrentmeester. Wij willen Halbe heel erg bedanken voor zijn enorme inzet de afgelopen 3 jaar. Vooral de laatste anderhalf jaar waren zeer intensief door de coronamaatregelen, de voorbereidingen voor de aanpassingen van het kerkgebouw en het samengaan met de PG Lippenhuizen/Hemrik.

Het is op dit moment nog niet bekend hoe deze vacature ingevuld gaat worden.

Samengaan

Er zijn geen nieuwe ontwikkelingen te melden over het samengaan met de PG Lippenhuizen/Hemrik.

Met vriendelijke groet namens de kerkenraad, Bart van der Steege

Uit het College van Kerkrentmeesters

Vergaderingen

Het is weer mogelijk fysiek te vergaderen in de Kerk. De ruimte is beperkt, evenals de aanwezige stoelen en tafels. De koster heeft het beheer over de agenda. Daarom gelden de volgende afspraken:

- Vergaderdata minimaal 1 week voor de datum aanvragen bij de koster, wanneer er ondersteuning van de koster nodig is
- Ook mensen met een sleutel melden zich vooraf als er gebruik gemaakt gaat worden van de kerk
- Vergaderdata bij voorkeur per email aanvragen via koster@ontmoetingskerkgorredijk.nl.
Dan kan de koster de aanvraag ook bevestigen.
- Gebruik van de keuken alleen door degenen die er daadwerkelijk een functie hebben.

Uitzonderingen bevestigen uiteraard de regel. Flexibiliteit blijft natuurlijk mogelijk, maar altijd in overleg met onze koster!

Met een vriendelijke groet uit het College van Kerkrentmeesters.

Tsjerke fan 'e Moanne ***Omrop Fryslân op 'e Gerdyk***

Wat was het een ervaring: Omrop Fryslân in de Ontmoetingskerk! De hele maand augustus LIVE-uitzendingen, met allerlei cameramensen in de kerk, in de hal en een grote Regie-bus voor de hoofdingang.

Maar het was prachtig om mee te maken, om hieraan medewerking te kunnen verlenen. Het kost wel wat extra organisatie, maar steeds weer blijkt uit de reacties (van zowel eigen gemeente, als buurgemeenten en zelfs uit het buitenland), dat de diensten van Omrop Fryslân goed bekeken en gewaardeerd worden.

Voor de voorgangers was het eerst wat aftasten: je staat voor een bijna lege kerk (max. 30 pers.) en een paar grote camera's te praten. Maar toch liep het als een trein. Zaterdag-avonds hadden we steeds een

soort van 'generale repetitie' en dat werkte perfect. Dan konden de puntjes op de i gezet worden. Want op de zondagochtend, dan ging alles LIVE de lucht in!

Het was mooi om te zien en horen hoe iedere gemeente van de Raad van Kerken Gorredijk e.o. invulling gaf aan zijn/haar dienst. Ook de muzikale medewerking was heel divers: voor elk wat wils.

Al met al een geslaagde maand augustus in de Ontmoetingskerk. Nu de versoepelingen wat verder doorgevoerd kunnen worden, hopen we dat de mensen ook echt weer naar de kerk toe komen. Want onderling contact (en gezellig koffiedrinken na de dienst) dat is, waar we straks weer naar toe willen.

Met een vriendelijke groet, namens de stuurgroep Omrop Fryslân Gorredijk, Harma Verloop

Vorming en toerusting in november

De Paradijs Straat

In mijn boekenkast staat het boek: De Paradijs Straat*. Ik werd ooit getroffen door de titel: ergens ter wereld bestaat een Paradijs Straat! Het boek gaat over een jongeman zonder werk en met liefdesverdriet. Hij zit in het Tulpenpark in het centrum van Teheran en weet niet wat te doen, totdat hem een dichtregel van de Oude Dichter wordt gegeven:

Dit moet je weten over het begin.

Het verstand is het beste wat God je heeft gegeven.

*Het maakt je vrolijk, maar ook bedroefd; gebruik je ogen,
je oren en je tong. (Ferdosi**)*

Gebruik je ogen, je oren en je tong. Zo gaat de jongeman op pad en loopt de Paradijs Straat in, naar het theehuis 'Duizend Handen'. 'Hoe heet je', vraagt de baas van het theehuis. 'Mijn naam is Alborz'. 'Hoe kom je aan die naam?' vraagt de theehuisbaas. 'Dat is een lang verhaal', zegt Alborz. 'Dat geeft niet, er zijn nog geen klanten.' En Alborz vertelt: 'Ik ben geboren op 21 maart 1970, de eerste dag van het nieuwe jaar. Ik kwam ter wereld op een tapijt. Een tuintapijt met in

het midden een vijver vol goudvissen...' En zo wordt hij verhalenverteller in het theehuis.

De Paradijs Straat. Paradijs komt van het oud Perzische woord: *paridayda* en het staat voor een ommuurde tuin, een lusthof waar alles is: water, fruitbomen..., maar het is ook een droom, een symbool voor liefde en genot, een vredig leven in en met de natuur, met dieren en planten. Een droomtuin. Er zijn prachtige schilderijen van dit thema gemaakt en verhalen geschreven over El Dorado en verloren paradijzen. Paradijs, die omsloten tuin van het begin, de hof van Eden uit het Boek der Wording, Genesis.

Een donkere avond in november in die prachtige oertuin... waarover Jesaja al schreef: 'Ja, de Eeuwige zal Tsion troosten, al haar puinhopen troosten en haar woestijn maken als een Eden'.

* De Paradijs Straat is een boek bij de tentoonstelling 'Paradijs en Co.' van het Tropenmuseum junior 2003-2006

* Abu 'I-Qasim Ferdowsi Tusi (c. 940-1020) ofwel Ferdosi is een van de bekendste Perzische dichters, hij schreef: De Shahnameh, het Boek der Koningen

<i>Datum:</i>	<i>Woensdag 3 november 2021</i>
<i>Plaats:</i>	<i>Langezwaag PKN-kerk It Hou 9</i>
<i>Tijd:</i>	<i>19.30 uur</i>
<i>Leiding:</i>	<i>Pastor M. Tiesinga</i>
<i>Bijdrage:</i>	<i>€ 5,--</i>
<i>Contactpersoon:</i>	<i>Mw. M. Jansen; tel; 0516-441923</i>
<i>Emailadres;</i>	<i>vormingentoerustingoosthoek@gmail.com</i>
<i>Opgave verplicht</i>	<i>o.v.v. mailadres en telefoonnummer</i>

Belfast: brandpunt of brandhaard?

In Noord-Ierland ligt het stadje Belfast. Noord-Ierland hoort bij Engeland en hoewel het vastzit aan de rest van het eiland hoort het niet bij die rest. Protestanten zijn er blij mee dat ze Engels zijn. Rooms-Katholieken daarentegen helemaal niet. Tot voor kort woedde er daarom een burgeroorlog tussen Rooms en Protestanten.

Het Engelse leger heeft geprobeerd de vechtende partijen te scheiden maar de Engelse soldaten kregen zowel de Protestanten als de Rooms Katholieken tegenover zich en hebben toen maar muren gebouwd in Belfast, hoge muren, kilometers lang, dwars door straten en tuinen en parken, zogenaamde peace-walls en ze zijn snel weer vertrokken. Belfast is de enige stad in Europa met zoveel muren die bevolkingsgroepen van elkaar scheiden. Tot op vandaag de dag.

In Belfast is een jonge theoloog geboren, die wel de moderne Bonhoeffer wordt genoemd en die heeft ingezien dat Belfast eigenlijk overal was.

Peter Rollins heet hij.

Traditioneel in het menselijk denken is, volgens Rollins: wij aan deze kant van de muur zijn goede mensen, maar aan de andere kant van de muur wonen slechteriken. Dat 'wij' en 'zij' wordt in de traditionele vormen van christelijk geloof vaak gevoed, gerechtvaardigd en - ellendig genoeg- voortdurend voortgezet. Voortgezet tot in de eeuwigheid, vormgegeven door een hemel voor 'wij' en een hel voor 'zij'.

Peter Rollins woont en werkt nu in Amerika maar houdt elk jaar een festival, in 'zijn' Belfast, voor theologen van over de hele wereld. Ik ben daar vele malen geweest.

Je bent er al snel. Anderhalf uur vliegen vanaf Schiphol en je staat op Belfast International Airport. In die stad val je van de ene verbazing in de andere. Lieve gastvrije mensen. Pubs met Guinness en muziek. Flegmatieke klanken op dansende ritmes. Hoe kan het dat deze mensen elkaars huizen in brand staken en bommen plaatsten in elkaars café 's? Wat heeft die haat zo aangewakkerd in die vriendelijke Ieren?

Vanavond gaan we daarnaar op zoek. Bewoners van Belfast zelf zeggen: die muren staan niet tussen onze woonwijken maar ze staan in ons hoofd. Hoe zit dat met ons eigen hoofd? En: vanavond proberen we ook de vraag op tafel te krijgen of er een uitweg zou kunnen zijn uit zo'n tweedeling. Welke verhalen over God en mensen hebben we dan nodig?

Datum: Woensdag 24 november 2021

Plaats: Ontmoetingskerk, Schansbrug 3, 8401 RX Gorredijk
Tijd: 19.30 uur
Leiding: Ds. J. v.d. Herik
Bijdrage: 5,--
Contactpersoon: Mw. M. ter Boekhorst; tel; 0512-380590 of
Met email: vormingentoerustingoosthoek@gmail.com. Opgave verplicht!

Nieuws van Israël-consulente

Sinds 1990 ben ik Israël-consulente voor het Israël Producten Centrum in Nijkerk. Het IPC is een onderdeel van de Stichting Christenen voor Israël. Deze stichting is begonnen in de 80'er jaren na een boycot van Israël. Het consulentschap is vrijwilligerswerk.

Begonnen met 5 vrijwilligsters, nu zijn er meer dan 200 in Nederland, België en Duitsland. In het begin, nu meer dan 30 jaar geleden, ben ik begonnen bij kerken, vrouwenverenigingen en op markten en braderieën met een tafel/kraam te staan met de producten. Ook een aantal keren per jaar was er Open Huis: de huiskamer was dan helemaal omgebouwd als winkel. Nu de leeftijd en de gezondheid mee gaan spelen is er nog 2 maal per jaar Open Huis, maar dan allen telefonisch.

Wat zijn die producten dan: in al die jaren is het sortiment wel veranderd, maar nog steeds zijn er ook de vaste producten, zoals de Dode Zee crèmes en de zeer gewilde wijnen.

Nu hebben wij ook handdoeken, die door christen Arabieren in Bethlehem gemaakt worden.

Evenals sieraden en artikelen van olijfhout, gemaakt door gehandicapte christen Arabieren. Dadelsiroop van een plantage waar Joden en Arabieren samenwerken. En nog veel meer om op te noemen.

Bent u nieuwsgierig geworden en wilt u meer weten, dan kunt u mij altijd bellen. Joke van Riel, tel. 4639348

Herfst

*De wind trekt door de bomen heen,
de takken klagen steen en been,
de herfst laat van zich horen.*

*Dan daalt een kleurenregen neer,
een lust voor 't oog, ook dit jaar weer,
een pracht als nooit tevoren.*

*Een druppel raakt het kleurig blad,
de regen maakt het weldra nat,
een geur om te bekoren.*

*De herfst nodigt, -met pracht en praaf-,
mij uit op 't kruidig najaarsmaal,
een dis met toebehoren.*

*Warm blozend trek ik erop uit,
de herfstzon tintelt op mijn huid,
ik voel me als herboren.*

*Maar boven alle geur en kleur,
staat God, mijn Schepper in grandeur,
Hij kende mij tevoren.*

Aagje Lingen

Berichten van INLIA

Een getraumatiseerd weeskind wegsturen naar Tanzania

Als 10-jarig jongetje vond hij de lichamen van zijn vermoorde ouders. Een kwart eeuw geleden; hij is nu 35. Een leeftijd waarop veel mensen volop bezig zijn met gezin en loopbaan. Maar Simon heeft geen gezin en geen werk. In de 19 jaar dat hij nu in Nederland is, is hij niet naar school geweest, heeft hij nog nooit een baan gehad: het lot van een dakloze asielzoeker zonder verblijfsvergunning. Nederland wilde hem wegsturen naar Tanzania.

Hij kwam uit school. Nietsvermoedend, het hoofd vol met alles wat hij die dag heeft geleerd. Thuis treft hij een afgrijselijk tafereel aan. Zijn ouders zijn vermoord. Afgeslacht in het geweld dat honderduizenden mensen het leven kost in de burgeroorlog in Burundi in de jaren '90. Tien jaar is Simon dan. Hij vlucht. Weg van dit verschrikkelijke beeld. Weg van de moordenaars ook, want wie weet waar die zich nu ophouden?

Er zijn veel meer mensen op de vlucht voor het geweld. Hij sluit zich bij een groepje aan en komt in Tanzania terecht. Eerst in een kleinere plaats, waar een man hem onderdak geeft. In ruil daarvoor werkt de kleine Simon zo hard als hij kan. Maar uiteindelijk moet hij toch weg. Hij trekt verder, naar hoofdstad Dar es Salaam. Daar leeft hij op straat, met andere weeskinderen.

"Er is niemand die je troost"

Hij poetst schoenen, wast auto's, sjuwt spullen in de haven; alle klusjes die hij maar kan vinden. Je moet iets, om te eten. Het is een hard bestaan. "Er is niemand die je troost", zegt Simon, "Nou ja, wij kinderen troostten elkaar. Maar dat is toch anders." Hij vertelt er aarzelend over, buiten bij het voormalige Formule 1 Hotel, sinds jaar en dag de opvang van INLIA.

De zon schijnt, Simon draagt een onberispelijk wit T-shirt en al even schone witte sneakers onder een kaki broek op deze mooie nazomerdag. Burundi en de afschuwelijke gebeurtenissen lijken ver weg. Maar niet in Simons hoofd. De trauma's zijn behandeld, maar niet weg. "Het leven is moeilijk", zegt hij, met een verontschuldigd lachje.

Hij is eigenlijk per toeval in Nederland terecht gekomen. In de haven van Dar es Salaam slapen de straatkinderen soms in de afgedankte boten die daar liggen. Simon ook, hij werkt op de kades met oudere jongens. Die fantaseren over een ander leven, over vertrekken naar Azië of Europa. "Zij brachten ons op ideeën, maar geld hadden we natuurlijk niet."

Zeeziek

Maar het leven op straat in Dar es Salaam is risicovol. Je kunt er om niks beroofd worden, in elkaar geslagen of erger. Simon is er erg bang. Hij hakt de knoop door. De eerste de beste kans grijpt hij. Hij klimt stiekem aan boord van een schip. Waarheen het vaart weet hij niet. De reis duurt een week of vier. Lange weken; Simon is hartstikke zeeziek. Uiteindelijk komt hij aan in Rotterdam. Het is januari 2002, Simon is zestien.

De politie geeft hem een treinkaartje naar het aanmeldcentrum. Daar vraagt Simon asiel, als alleenstaande minderjarige asielzoeker uit Burundi. Voor dat land geldt op dat moment een zogeheten 'categoriale bescherming': het is er zo gevaarlijk dat mensen er niet naar toe terug worden gestuurd en in principe een verblijfsvergunning krijgen.

Een duidelijke zaak dus, zou je denken. Toch wijst de IND de aanvraag af. Volgens de dienst kan Simon namelijk terug naar Tanzania. Ze hebben er een mooi woord voor: Simon heeft een 'verblijfsalternatief'. Op straat in Dar es Salaam, als illegaal. Een getraumatiseerd weeskind. Ook in het beroep dat Simon in 2004 instelt, blijft de IND daarbij.

Te laat

Een jaar later erkent de IND dat ze mis zat; Simon kan niet in Tanzania terecht. Hij dient hoopvol een opvolgende asielaanvraag in. Te laat, zegt de IND nu. Want tegen de tijd dat die aanvraag wordt afgehandeld

is het categoriale beschermingsbeleid voor Burundi opgeheven. Dat de IND bij de eerste asielaanvraag meteen had kunnen (moeten?) erkennen dat Simon niet naar Tanzania kon en recht had op asiel, dat dondert niet. Asiel afgewezen.

En zo is Simon tussen wal en schip gevallen. Zonder vergunning kon hij nooit een baan krijgen, hij is hier zelfs nooit naar school geweest. "Behalve om de taal te leren", corrigeert hij zichzelf, inderdaad in uitstekend Nederlands. Een vak leren, dat zou mooi zijn. Zijn vlakke toon verradt dat hij niet veel hoop heeft dat het hem ooit gegeven is. Tot hij tóch even opleeft: "In de bouw werken, dát lijkt me fijn! Er zijn toch huizen nodig?"

Zus

En als hij zou mogen werken, kan hij ook gaan denken aan een gezin stichten. Een vrouw en kinderen hebben. Familie. Soms denkt hij weleens aan zijn zus. Twee jaar ouder is ze. Hij heeft haar sinds die dag nooit meer gezien. Zou ze nog leven? Het is fijn om te denken van wel. Maar hij krijgt er ook buikpijn van, van dat denken. En hoofdpijn. Tijd om het interview te beëindigen.

"Wil je de mensen van de kerken bedanken voor de mooie kleren?", vraagt hij bij het afscheid.

"Wat doe jij hier? Je vertrap onze eer."

Sara en haar twee jonge kinderen zijn jarenlang onderweg naar veiligheid en vrijheid. Te voet over bergketens, door de sneeuw. Slapen in greppels. Mannen van je lijf zien te houden. Tussendoor geld verdienen voor de volgende etappe. Een verhaal over een vlucht voor geweld, uitbuiting & uithuwelijking én over onderweg goede mensen tegenkomen.

Het verhaal van Sara en haar kinderen begint in de bergen in Afghanistan. Sara is in Iran opgegroeid, maar voor haar man hierheen verhuisd. Ze krijgen twee kinderen, zijn gelukkig. Maar een leven is hier goedkoop; haar man wordt bij een conflict doodgeschoten.

Als moeder heeft ze niks te zeggen over haar kinderen, daar gaat de schoonfamilie nu over. Zoontje Yanis (5) wordt mishandeld. En dochtertje Ilana (2) zal hier nooit naar school mogen.

Vlucht in de nacht

Sara besluit met haar kinderen terug te gaan naar haar ouders in Iran. Ze ontsnapt in het holst van de nacht en houdt buiten het gehucht een vrachtwagen aan. Ze doet zich voor als de oma van de kinderen. Ze heeft een smoes nodig om met de kinderen te kunnen reizen.

Bovendien: jonge vrouwen zonder man worden verkracht. Ze smeert modder op haar handen en voeten om haar jonge huid te verbergen. Loopt krom en praat krakend. De kinderen vertelt ze dat het een spel is.

In de volgende plaats chartert ze een man met een oude auto voor de reis naar de grens. Negen dagen doen ze erover. Daar verzint ze een nieuwe smoes om verder te komen: haar man is de grens al over, maar de smokkelaar is niet meer teruggekomen voor hen. Nog dezelfde nacht worden ze overgebracht en na een dag of drie komen ze aan.

Sara telt haar zegeningen. Het was een moeilijke reis, maar haar listen hebben gewerkt: ze is niet verkracht. En nu komt ze thuis.

'De kinderen van die mensen'

"Wat doe jij hier? Je vertrapt onze eer", zegt haar moeder, die wil weten waarom Sara 'de kinderen van die mensen' heeft meegenomen. "Mijn wereld stortte in", vertelt Sara. Vader sluit een akkoord met de schoonfamilie: Sara wordt uitgehuwelijkt aan haar zwager, die al een vrouw en zes kinderen heeft.

Sara vlucht opnieuw, dit keer binnen Iran. Ze werkt in een illegaal naaiatelier, daarna als werkster. De kinderen gaan illegaal naar school. Het duurt een paar jaar. Al die tijd is ze bang dat ze naar Afghanistan uitgezet zullen worden. Dan komt iemand daarachter en chanteert hen: Yanis moet drugs runnen. Ze moeten wéér vluchten.

Naar Europa, denkt Sara. Op de bergpas naar Turkije zien ze twee dode vluchtelingen, bevroren. Verderop kan een Somalische man nauwelijks meer lopen. Ze duwen hem, 36 uur lang. Dan zijn ze in Turkije.

'Een engel'

In de vallei kloppen ze aan bij het eerste huisje. Wildvreemden, berooid en koud - maar de vrouw des huizes verwelkomt hen. Ze laat haar gezin direct plaatsmaken aan tafel. Warme thee krijgen ze, schone kleren, eten. Yanis zijn tenen zijn bevroren, de vrouw giet er lauw water overheen en masseert ze voorzichtig.

"Het was zo emotioneel om zo hartelijk ontvangen te worden", zegt Sara, "We kwamen van de hel in de hemel. Ik zal haar gezicht nooit vergeten. Een engel."

Een hol in het bos

De volgende dag gaat de reis door, maar de kust is nog ver en Sara moet geld verdienen voor de overtocht naar Europa. Opnieuw doet ze dat in een naaiatelier, terwijl ze uitvogelt hoe het verder moet. "Je moet weten waar ze vertrekken en hoeveel het kost."

Eenmaal aan de kust kan ze niemand vinden. Ze schuilen met een groep in een hol in het bos. De oversteek mislukt dag na dag. Overdags is het strand bevolkt met badgasten, spelende kinderen. Yanis rent er op gegeven moment heen.

Gevaarlijk: de hele groep kan ontdekt worden. Maar de moeder van het meisje waarmee hij speelt brengt hen 's avonds dekens en eten. Vijf dagen lang, voor de hele groep. "Ik heb zoveel geluk gehad", zegt Sara, "Ik ben zulke goede mensen tegengekomen."

De zesde dag slaagt de overtocht: Sara en haar kinderen landen veilig op de Griekse kust. Eindelijk in Europa.

Nunë en Davit mogen in Groningen blijven

De Groningse kinderen Nunë (9) en Davit (7) worden toch niet naar Armenië gestuurd, dat is inmiddels zeker. De IND hield jarenlang vol dat de kinderen niet in aanmerking kwamen voor het Kinderpardon omdat niet bekend was geweest waar het gezin woonde. Maar voor de Groninger rechtbank moet de IND erkennen dat het adres al die tijd in het dossier zat. In meerdere documenten zelfs.

“Gênant”, twittert oud-Kamerlid Joël Voordewind van de ChristenUnie na afloop, “Gaat over mensenlevens!” Het gezin van Nunë en Davit woont al sinds 2012 op dezelfde plek. “Dat is al heel vaak aangedragen”, zegt Voordewind, “Maar de dienst volhardde erin dat het adres niet bekend zou zijn.”

Voor het Kinderpardon is vereist dat de kinderen ‘in beeld’ waren. Dat was dus het geval. Het IND-dossier bevat zelfs meerdere documenten waarin INLIA het adres meldt. Toch suggereert de IND in de rechtszaal dat INLIA het adres geheim wilde houden. De rechter maakt daar gehakt van, wijst op de documenten en vraagt zich af hoe de dienst gegevens in het dossier verwerkt. De IND moet het antwoord schuldig blijven.

De rechtbank vraagt of er een positief besluit komt, nu het belangrijkste argument tegen een verblijfsvergunning wegvalt. Hij schorst de zaak opdat de IND zich kan beraden. Daarop volgt het verlossende woord: de dienst gaat een nieuw besluit nemen en nu het adres bekend is, zal dat “naar het zich laat aanzien gunstig aflopen”. Advocaat Berber Swart loopt met een grote glimlach naar de kinderen toe. Eindelijk gerechtigheid.

PvdA-ster Esther van Dijken noemt het optreden van de IND “schaamteloos”. Van Dijken: “Jarenlang hebben ze volgehouden dat deze kinderen geen recht hadden op verblijf. Zoveel jaren zaten deze kinderen in onzekerheid. Zoveel stukgemaakt en het dan afdoen met een schouderklopje en ‘sorry’. Én dan ook nog proberen de schuld door te schuiven naar INLIA.”

Joël Voordewind vindt het zorgwekkend dat de IND de dossiers zo slecht op orde heeft. “Zo wordt met levens gespeeld.” Het kan letterlijk leven en dood betreffen, zegt Voordewind: “Denk aan bekeerlingen of LHBTI’s uit Pakistan of Iran.” Aan partijgenoten in de Tweede Kamer heeft hij doorgegeven dat het functioneren van de dienst moet worden doorgelicht.

Er zijn nog tientallen kinderen die hun afwijzing voor het Kinderpardon hebben aangevochten. Zij weten nog niet wat hen boven het hoofd hangt.

PASTORAAL DIACONAAAL CENTRUM

de Herberg

Kom-op-adem 'midweken': Leven met verlies en In balans

De Herberg biedt herstelarrangementen van 2 tot 6 weken aan. Mensen die last hebben van eenzaamheid, uitputting, spanning of bijvoorbeeld geloofs- of zingevingsvragen hebben, zijn van harte welkom. Daarnaast is er in november weer een driedaagse rond het thema verlies, voor mensen die een dierbare hebben verloren en een vierdaagse over het vinden van balans in je leven. Deze is vooral voor mensen met beginnende burn-outklachten.

Met een kleine groep lotgenoten kom je samen. Er is ruimte voor je verhaal, herkenning en erkenning, en bemoediging vanuit de Bijbel. Je hoeft een paar dagen niet te zorgen, maar er wordt voor je gezorgd. Maaltijden en verschillende activiteiten vinden plaats in groepsverband, maar er is ook vrije tijd om te ontspannen en te genieten van de mooie omgeving van de Herberg.

Datum:

- In Balans van 24 – 27 november en
- Leven met verlies van 29 november – 1 december.

Informatie: www.pdcdeherberg.nl/wat-bieden-wij/kom-op-adem.

Vacatures voor zinvol vrijwilligerswerk

Het grootste deel van het werk in Pastoraal Diaconaal Centrum de Herberg gebeurt door vrijwilligers. Zij zorgen met het team voor een unieke sfeer en liefdevolle aandacht. De gasten merken dit op en zien dat als zorg van de Here God. De meeste van de tweehonderd vrijwilligers werken jarenlang in de Herberg en hun trouw wordt zeer gewaardeerd. Toch zijn er ook wel eens vacatures. Op dit moment zoeken we:

- Tussenjaar – diaconaal werker voor minimaal vijf maanden (intern)
- Stafvervangers voor de donderdagavond (eens per veertien dagen)
- Keukenvrijwilligers voor het weekend (eens per zes weken)
- Brandwacht voor de zondagnacht
(met eventueel broodmaaltijd op maandagmorgen)

Heb je belangstelling, of zou je ander werk in de Herberg willen doen?

Neem contact met ons op:

vrijwilligerswerk@pdcdeherberg.nl of 026-3342225